

czwartek, 27.02.2020

Święty Gabriel od Matki Bożej Bolesnej, zakonnik (wspominamy 27 lutego)

Franciszek Possenti urodził się w Asyżu 1 marca 1838 r. Gdy miał 4 lata, zmarła jego matka. Jego ojciec piastował urząd gubernatora tego miasta i okolic z ramienia Stolicy Apostolskiej, gdyż obszar ten należał wówczas do Państwa Kościelnego.

Pierwsze lata swojego życia Franciszek spędził w różnych miejscach, a to dlatego, że jego ojciec nie zdecydował się jeszcze, gdzie obrać sobie stałą rezydencję. W roku 1856 osiadł na stałe w Spoleto.

Franciszek odbywał studia najpierw u Braci Szkół Chrześcijańskich, którzy pogłębili w nim zasady religijne, wyniesione już z domu. Od roku 1850 uczęszczał do kolegium jezuitów. Należał do najlepszych uczniów. Miał wówczas 12 lat. Sakrament bierzmowania przyjął z rąk arcybiskupa Jana Sabbioni. Dbął aż do przesady o swój wygląd zewnętrzny, lubił grę w karty, tańce, imprezy artystyczne, wieczorki towarzyskie, polowania.

Po krótkim okresie zbyt swobodnej młodości 22 sierpnia 1856 r. wstąpił do klasztoru pasjonistów w Morovalle, gdzie przyjął imię zakonne Gabriel. Ojciec, który myślał o ożenieniu go z pewną panią z dobrej rodziny, był stanowczo przeciwny, by jego syn szedł do zakonu – i to jednego z wówczas najsurowszych. Franciszek zdołał jednak przełamać opór ojca; jako 18-letni młodzieniec pożegnał bliskich i zapukał do bram nowicjatu. Obrat sobie zakon, którego celem było pogłębianie w sobie i szerzenie wśród otoczenia nabożeństwa do męki Pańskiej i do Matki Bożej Bolesnej. Te dwa nabożeństwa szczególnie przypadły mu bowiem do serca. One też uświęciły go tak dalece, że po niewielu latach wzniósł się aż na stopień heroiczny doskonałości chrześcijańskiej. Zachował się jego notatnik, w którym zapisywał postanowienia podejmowania coraz to nowych ofiar w duchu pokuty. Był gotów przyjąć wszystkie, choćby największe męki, byle tylko pocieszyć Serce Boże i Jego Matki.

Zmarł na gruźlicę 27 lutego 1862 r., mając 24 lata, nie doczekawszy święceń kapłańskich. Włosi nazywają św. Gabriela *Santo del sorriso* – „Świątym uśmiechu”. Jest patronem kleryków i młodych zakonników. Papież św. Pius X ogłosił Gabriela błogosławionym (1908), a papież Benedykt XV wpisał go do katalogu świętych (1920). Papież Pius XI obrał św. Gabriela za patrona młodzieży włoskiej Akcji Katolickiej (1926). W roku 1953 papież Pius XII wyznaczył św. Gabriela na patrona diecezji Teramo i Atri na równi ze św. Bernardynem i św. Reparata. Jego relikwie znajdują się w Sanktuarium św. Gabriela w Isola del Gran Sasso. Jest patronem studentów, działaczy Akcji Katolickiej oraz księży.